

B
R
Ø
V

HVAT SIGUR GUDS ORÐ

Harra blaðstjóri, loyvi mér innivist fyrri hesum reglum í blaði tygara.

Góði J. Mortensen, trúboðari
Tá eg í Dimmu las grein sum tygum hövdu skrivað tann 6.2. 1969, og sum tygum nevndu: »Skriftgrundir fyrri barnadópia, er tað nakað sum eg í grein tygara serliga festi meg við, og tað er, tá tygum nevna Áp. 17—11 og Luk. 16—26; tygum meina nokk við 29 vers. So fara tygum aftur í 1. Mósb. 17, verst 10—14, og har brúka tygum umskeringina, sum grundarlag fyrri barnadópi. Tygum vita væl, at bara dreingja-børn vórðu umskorin, hvat so við gentubørnunum? Hoyrdu so tey ikki við til samkomuna, tí tey vóru ikki umskorin. Hvat var umskeringarteknið, tá vit lesa í Rómbr. 4, 8. til 16. vers, siggja vit tildomis í 11. orindi; og hann fekk umskeringarteknið sum innsiglið trúarrættvisinar, ið hann hevði meðan hann var óumskorin, fyrri at hann skuldi verða faðir allra teirra, sum trúgva og ikki eru umskorin, so rættvisi kann verða teimum tilroknað.

Og Guds orð talar um, at Abraham trúði Gudi, og tað var roknað honum til rættvisi, og tað varð trúgvin á Gud sum gav teimum atgongd til samkomu Guds, tað var blóði av litaleysum lambi sum bleiv ásmurt báðar durastavarnar, tá sat Ísrael trygt innanfyri og deyðseingilin gekk forbi.

Tað var ikki umskeringin, men blóðið sum gjordi, at tey sótu trygg 2. Mósb. 12-7, 12-13. Tygum siga, at í 5. Mósb. 29, 10—12 stendur, at børnini blivu roknað við, ja, sjálvandi, tí Moses talar ikki har um umskering, men paktina við Harran; minnir tey á í 5. Mósb. 29, 1—16—17—18, tá hann frelsti tey út úr Egyptalandi, og tygum vita, at lógin bleiv uppfyllt í Kristusi. Vit lesa einsini í 1. Mósb. 6—8, at Nóa fann náði fyrri eygum Harrans. Í 1. Mósb. 7—1 sigur Harrin við Nóa, far inn í orkina. Tá sjei dagar vóru gingnir kom vatnflóðin, fyrst orkin, Kristus, so dópurin, vatni. Í 1. Pæturb. 2,21 sigur hann um dópin, hann kann ikki taka óreinsku kjotsins burt; also eingin frelsa í dópinum. Dópurin er ein pakt við Gud, tá vit eru komin til trúgv.

Vit lesa í Jeramias 4,1: so framt tú umvendir teg Ísrael, sigur Harrin, skalt tú sleppa aftur til mín, og í 4. orindi sama kapitul stendur: Umskerið tykk um fyrri Harranum, fáid burt yvirhúð hjarta tykkara. Talar um eitt umskorið hjarta. Í 5. Mósb. 10—16 stendur: umskerið tí nú yvirhúð hjarta tykkara, og verðið ikki harðvunnir longur. (Talar um eitt umskorið hjarta — trúna á Kristus.

Í 1. Korint. 7,9 stendur, at vera umskorin hevur einki at týða sigur apostulin; kann einki hava við frelsu ella dóp at gera. Tygum tala um børnini Luk. 15 tað skal tað í Luk. 18,15,

har stendur, at tey bóru børnini til Jesus og hann nam við tey og vælsignaði tey. Hann doypti tey ikki.

Tað eru samkomur sum praktisera Jesu orð her; bera børnini í Guds hús, leggja hendurnar á tey og vælsignaði tey. Børnini hava atgongd gjøgn um blóðið til Guds ríki. Rómbr. 5,18. Golgata fullgjörda verk umfatar børnini við, og tey smáu børnini hoyra Harranum til, ikki ígjøgnum dóp, men Kristus fullgjörda verk.

Tygum nevna Johs. 3,5-6 vatnið sum frelsandi middul. Í Johs. 4,10 sigur Jesus við kvinnuna, hann hevði givið tær livandi vatni; so sigur hann síðst í 14. orindi við kvinnuna: men tann ið drekkur av vatninum ið eg gevi honum skal ikki týsta í allar ævir. Nei vatni, ið eg gevi honum, skal verða kelda av vatni sum springur upp til ævigt liv, og í 15. or. (biður kvinnan um hetta vatn).

Tygum siga, at kristin foreldur vita, at børn teirra eru fœdd av holdi og blóði, sum ikki kunnu arva Guds ríki. Tygum siga, tey eru fœdd við arvasyndini, tey megu fœðast av nýggjum; (vóni ikki tygum seta dópin fram sum endurfœðingarmiddul, tí í Áp. 3,37 sigur Filip, tryrt tú av øllum hjarta tínum, so kann tað vera gjørt, also fyrst trúgv.) Børn kunnu ikki skyna imillum ilt og gott, men eru halgaði gjøgnum Golgata fullgjörda verk. Í Áp. 10,44 stendur: meðni Pætur talaði hesi orð fall heilagi andin á øll í orðið hoyrdu. Í vers 46: Tey hoyrdu tey tala í tungum og stórliga prisa Gudi. Trúgvu ikki smábørn tala í tungum, also trúgv — dópur. Mat. 28,19 stendur: Farið tí út og geri fólkslag til lærusveinar; also fyrst máttu tey koma inn í leurna, og verða lærusveinar, so dópur.

Tá ið vit lesa í 1. Korint 1. kapitul, 14 verst, takkar hann Gudi fyrri at hann ongan hevur doypt uttan Krispus og Geius. Hann sigur í 17. or.: Kristus sendi meg jú ikki at doypa, men at kunngerá evangelið. Vit siggja, at um dópurin kundi burturtikið kjotsins óreinsku, so hevði Paulus doypt øll, men hann framhelt evangelið. 1. Korint. 2,2-10, Rómbr. 1,16. Galtr. 2,26. Tí eru jú øll børn Guds við trúnni á Kristus Jesus. Filip. 3,3-9 vers stendur: og verða funnin í honum ikki við rættvisinum, henni sum av lógini er, men við rættvisini sum er ævig trúgv á Kristus. Rættvisini frá Gudi, sum er grundað á trúgv, og 10. vers Kolossebr. 2,11, í honum eru tit eisini umskorin við umskering ið ikki er gjord við hondum, við at vera latin úr kjotslikaminum við umskering Kristusar, og í 12. vers talar hann um dópin, og Kolossebr. 3,11.

Góði Mortensen, trúboðari, lat okkum gera sum tygum nevna í Áp. 17,11 í Beroa, teir rannsakadu skriftirnar, og hvat siga tær? Mark. 16,16, Tann ið trýr og verður doyptur skal verða frelstur, og Rómbr. 10, 9,10, Børnini hoyra Harranum til, sigur Jesus. Lat okkum vælsignaði børnini Luk. 18,15, sum Jesus gjordi, og tá tey koma til trúgv á Harran skulu tey doyptast, um tey trúgva av fullum hjarta. Um tað er, sum tygum meina, so kemur eingin sum

Nútíman's Gabel við skeggi á hevur so mangt at siga frá um hann, navnan tað gamla skarn. —

Vil hann so fegin læra hvørt barn fólkahartur av gomlum slag og fjala tíðina nú, í dag?

Skal ungdomurin vera høsni, sum alsamt kákar tað sama møsn, um feroyingin sum át gjar og tang — av býttum gerðum úr danavang?

Nær kemur eitt nýtt, væl skúlað lið, stov talar her fyrri arbeiðsfríð? So land kann byggjast til fólkaagagn og stuðla ungdomsins virkismagn?

So fólkaandi og fólkahond kann skapa nútíð — og knýta bond til allar tjóðir við sama mið: Framtíðar eydnu og fólkafríð.

Vit havna mark millum fólk og lond. Vit trúgva á eina felags ond, — sum bera má í tí hørðu tíð, vára felags heimur nú stendur í.

HEÐIN BRÚ

Illveður tarnar øllum fiskiskapi

KLAKSVIK FRIGGJAD.

FRÁ TÍÐINDAMANNI OKKARA

Tað hevur at kalla eingin útróður verið hesa vikuna. Hann hevur ligið av norði við kavaroki og kulda, so at kala einki hevur fingist úr sjónum. Í dag

liggja 10 bretskeir trolarar og kroka her.

Pf. Stella upplýsir, at teir hava frætt frá STELLU KRISTINU, sum nú roynir við Labrador. Fyriradagin hövdu teir fult dekk, og fulla verk-

smiðju. Fiskurin er góður teir fáa. Veðrið er gott, men nógvur isur og kalt.

Verkfallið á fiskiflotanum fer nú at merkjast her. »Skálaberg« og »Sundaberg« liggja at kalla klárir at fara, og linuskipini, sum hava veitt til ísfisk í vetur, verða lögð tá tey koma aftur.

Á landi er litið og einki løndandi arbeiði. Tað er tí, at vóna, at veðrið bliðkar, so litararir sleppa aftur til útróðrar. Skiligt er, at útróðrin hevur stórtýðning her. 200 fólk sum arbeiða á flakavirkjum og øðrum fiskahúsum hava einki fyrri hendurnar nú uppilaga er.

Fiskimannaverkfallið er ilt at skilja. Landsstýrisuppskotið sum veitti fiskimonnum 7 milj. kr. í lonarbatum varð einmælt samtykt í tinginum, men hóast hetta er verkfall lýst. Reiðarar siga seg ikki kunna lata nakað, so fiskimannafelagsformaðurin roknar ivaleyst við, at landsstýrið einaferð enn fer at taka djúpt í landskassan til tess at fiskiflotin fæst aftur í vinnu. Gott, at hesin maður nú tykist ásanna, at hann hevur nógv stórri álit á landsstýrinum ið nú situr, enn tí hann sjálvur sat í sum fiskimálaráðharri.

Útvarpið visti nú ein dagin at siga, at húsmøðrafelag her, hevði vent sær til lögtingin. Tær ráða frá, at bóksølumenn ótalm aðir sleppa at ganga á dynnar hjá fólk, meðan hinvegin lóg-aruppskoti um sølu av døgurða mati frá vogni fær teirra undirtøku. Hetta seinna uppskoti tykist at hóska best til Havnina, tí um okkara leiðir hevur verið vanligt, at fara á stov og keypa fisk.

Úr Árnafríð frættist, at flaka virkið BERGFROST, har fer aftur at taka fisk fyrsta dagin. Virkið hevur ikki verið í gongd eina tíð.

hj.

Búnaðarstevna

Føroya Járðarráð saman við Føroya Búnaðarfelag og Bónðafelag Føroya fyrireikar búnaðarsamkomu fyrri búnaðarmonnum í døgnum 27. og 28. februar 1969, og er fundarskráin fyribils henda:

Hósdagin 27. februar:

Búnaðarsamkoman verður sett kl. 14.00, og er ætlanin at hava fyrilestrar og filmfyrivisingar um aktuellar landbúnaðarspurningar.

Fríggjadagin 28. februar:

Byrjað verður kl. 14.00 og er tá ætlanin at geva búnaðarmonnum atstøður at seta fram spurningar um búnaðarviðurskifti til teir leiðandi innan landbúnaðin

Um kvøldið verður borðhald fyrri samkomnuni.

Tann, sum ætlar sær at luttaka á búnaðarstevnuni, verður biðin um, at siga frá innan 22. februar 1969 til Føroya Járðarráð, telefon 1180.

FØROYA JÁRÐARRÁÐ, tann 10. februar 1969.

Telefondama

Á telegrafstöðini er pláss leyst fyrri einari telefon-damu. Realprógv ella annað samsvarandi prógv er neyðugt.

Skrivlig umsókn við avriti av eksamensprógvum verður at senda telegrafstöðini.

E. AKRABERG HANSEN

Virðingarfylt.

S. P. Hentze, Skopun.